

איגוד הכדורסל הישראלי
בית הדין העליון

ערעור 18/26

לפני:

השופט פרופ' (בדימ.) עודד מודריק

עו"ד עמנואל סלע

עו"ד ד"ר אסף הראל

איגוד הכדורסל בישראל

ע"י עו"ד איתמר ליפנר, התובע המשמעותי

נגד

המערער

הפועל ירושלים

ע"י עו"ד רועי רוזן

המשיבה

1. הפועל תל אביב

ע"י עו"ד עמית פינס, עו"ד אביעד גורמן, עו"ד עמית פינטו

מצטרפות לערעור

2. מנהלת ליגת העל בכדורסל לגברים

ע"י עו"ד חגי אשלגי

פסק דין

ביום 9.6.2026 ניתן פסק דין של בית הדין משמעותי בתיק 188/26 בעניין הנאשמת הפועל ירושלים (עו"ד תגר עמיאל, עו"ד ליאור בונר -דיינים) שבו נגזר עונשה של הפועל ירושלים ונפסק שיתקיים משחק חוזר בינה לבין "הפועל תל אביב". התובע המשמעותי מערער כנגד חלק הפסק שעניינו קיום משחק חוזר ומבקש לקבוע הפסד טכני להפועל ירושלים. להפועל תל אביב ולמנהלת ליגת העל בכדורסל לגברים נתנה, בידי נשיא בית הדין העליון, רשות להישמע בערעור.

הנסיבות ופסק הדין המשמעותי

1. ביום 7.6.2026 התקיים משחק בין הפועל תל אביב ["תל אביב"] לבין הפועל ירושלים ["ירושלים"] כמשחק ראשון בסדרת משחקי חצי הגמר סל העליון. המשחק התנהל בהיכל מנורה כשתל אביב הקבוצה המארחת.

איגוד הכדורסל הישראלי בית הדין העליון

2. המשחק הופסק עם סיום הרבע השלישי בשל הנחיית פיקוד העורף שיש לפנות את הקהל לנוכח אפשרות של התקפת טילים אירנית. לפי בקשת מר דייוויד בסן מנכ"ל המנהלת ירדו השחקנים והמאמנים לחדרי ההלבשה אך הובהר להם שלאחר פינוי הקהל ובהתאם לאישור פיקוד העורף המשחק יימשך.
3. לאחר כ- 30 דקות של הפסקה במשחק ניתן אישור של פיקוד העורף להמשיך את המשחק בלי נוכחות קהל. שופטי המשחק קבעו שהשחקנים יבצעו "חימום" של 6 דקות שבסיומן יחודש המשחק. שחקני תל אביב עלו למשטח המשחק וערכו "חימום". שחקני ירושלים נמנעו מכך. ירושלים לא התייצבה להמשך המשחק ולפיכך השופטים שרקו שריקת סיום. בשלב זה תל אביב הולוכה ביתרון של 10 נקודות על פני ירושלים.
4. ירושלים התבקשה לדין משמעת בשל אחריותה לגרימת הפסקת המשחק. הקבוצה התגוננה בטענה שהנסיבות החריגות יצרו בקרב השחקנים, במיוחד השחקנים הזרים, תחושת סכנה ביטחונית ממשית שהועצמה נוכח ההפתעה שבעצם התרחשות הסיכון ונוכח הידיעה שהתקפת טילים הולכת ומתפשטת מן הצפון לכיוון מרכז הארץ. מצב זה גרם לסירוב של השחקנים הזרים לשוב לשדה המשחק ולהימנעות הקבוצה כולה מחידוש המשחק.
5. בית הדין הניח בידי תל אביב והמנהלת להישמע לפני הכרעת הדין.
6. בפסק דין מנומק נדחתה טענת ההתגוננות של ירושלים. בית הדין הרשיע אותה בגרימת הפסקת המשחק.
7. לשם גזירת הדין הופנה בית הדין להוראת סעיף 22 של תקנון המשמעת שמחייבת לקבוע הפסד טכני לקבוצה שהורשעה בגרימת הפסקת משחק. הוראת התקנון מניחה בידי בית הדין שיקול דעת "בנסיבות מיוחדות שיירשמו" להורות על קיום משחק חוזר.
8. מפסק הדין המשמעותי נשמע שהתהוו חילוקי דעות בין הדיינים בשאלה אם הנסיבות מצדיקות החלטה בדבר קיום משחק חוזר. אחד הדיינים סבר שיש להורות על הפסד טכני ומשנהו סבר שיש לקבל את הנסיבות החריגות כהצדקה להוראה בדבר קיום משחק חוזר. על סמך "הנחה" – כלשון בית הדין – שבמצב דברים כזה גוברת הדעה "המקלה" על זו המחמירה נפסק שיתקיים משחק חוזר.
9. מכאן הערעור.

עיקר טיעון התובע

10. הטיעון העיקרי של התובע נעוץ בכך שהנסיבות לא הצדיקו סטייה מ"ברירת המחדל" של קביעת "הפסד טכני" לקבוצה שגרמה להפסקת משחק. קביעת "משחק חוזר" מעניקה "פרס" לירושלים, שהפרה התקנון כשהיא בעמדת פיגור במשחק, ומקנה לה אפשרות "לטרף את הקלפים" מחדש.
11. ירושלים הפרה את הוראת שופטי המשחק, פעלה בניגוד להנחיות מקדימות של מנהלת ליגת העל ובניגוד להנחיה שהתקבלה בעת ההפסקה במשחק שחידושו קיבל אישור של מפקדת פיקוד העורף.

איגוד הכדורסל הישראלי בית הדין העליון

12. מנגד לירושלים, בהתנהלות תל אביב לא נפל כל פגם. הדעת אינה סובלת שהחוטא ייצא נשכר והמקיים את הדין יינזק.
13. בהינתן שכל הגורמים המוסמכים אישרו באורח החלטי את המשך המשחק, משמעות קיום משחק חוזר היא כניעה "לתכתיב" של שחקנים (זרים או אחרים) ופתיחת פתח רחב ל"תכתיבים" כאלה בעתיד. ברי שדרך כזאת אינה מאפשרת התנהלות תקינה של משחקי הליגה.
14. התובע מתייחס לפסק הדין של בית דין זה בערעור 12/21 שבו נפסק קיום משחק חוזר בהקשר למשחק בין הפועל חולון לבין הפועל גלבוע - גליל. שם התבררה התרחשות באולמה של גלבוע - גליל של נטישת שדה המשחק בידי חולון לאחר הפסקת חשמל אזורית שנמשכה שעה ארוכה. הדין ה"מקל" של בית הדין המשמעתי נסמך על פסק דין זה. התובע מציין את ההבחנה שבין נסיבות המקרה ההוא לעניין הנדון כאן. שם הייתה "תרומת אחריות" משמעותית של הקבוצה המארחת [שלא העמידה מחולל חשמלי (גנרטור) תקין שהיה מאפשר את קיום המשחק ללא הפסקה]. אחריות זו אינה נופלת בהרבה מאחריותה של הקבוצה שנטשה את האולם. לכן ניתן להבין את ההחלטה שנפלה בדבר קיום משחק חוזר. שונים פני הדברים בעניינו של ערעור זה שבו רובצת האחריות להפסקת המשחק לפתחה של ירושלים בלבד.

עיקר תגובת ירושלים

15. תגובת ירושלים נסמכת, בעיקרה, על טיעון משולש: (א) התובע השאיר את שאלת המשחק החוזר לשיקול דעת בית הדין ולפיכך הוא מנוע מלהשיג על החלטת בית הדין; (ב) כיון ששיקול הדעת מסור לבית הדין המשמעתי אינו דין שערכאת הערעור תחליף את שיקול דעת הדיינים בשיקול דעתה; (ג) שיקולי בית הדין המשמעתי מוצדקים לגופם.

מניעות

16. עיון בפניית התובע לבית הדין מגלה שהוא הניח לפני בית הדין דרישת ענישה ברורה ביחס לקבוצה ולמאמנה אך לא הציג דרישה להפסד טכני. התובע הסתפק בהפניית בית הדין להוראת סעיף 22 של תקנון המשמעת שכוללת חובה לקבוע הפסד טכני ומשאירה לשיקול דעת הדיינים אפשרות להחליף את הדבר במשחק חוזר.
17. מאחר שהתובע לא נקט עמדה בעניין רכיב ההפסד הטכני אין רשות בידו לשנות את גישתו ולהציג דרישה כזאת לראשונה במסגרת ערעור.

אין להתערב בשיקול הדעת של בית הדין המשמעתי

18. התקנון הניח בפירוש שיקול דעת בידי בית הדין המשמעתי. הנחת מתקין התקנון היא שלבית הדין היכרות טובה ומעמיקה עם הנסיבות, לרבות עניינים רגשיים והלכי נפש. שכן בידי בית הדין מצויה אפשרות לגישה בלתי אמצעית אל מחוללי ההחלטה להימנע מהשתתפות במשחק שחודש. בית הדין מתרשם מהצגת הנסיבות ומבירור פרטיהן.

איגוד הכדורסל הישראלי בית הדין העליון

19. שיקול הדעת שמסור לדייני בית הדין המשמעותי הוא אישי ופרטני (סובייקטיבי) באופיו ולפיכך אין מקום לכך שערכאת הערעור תמיר את שיקול דעת הדיינים בשיקול דעתה. מה גם שזווית ההסתכלות של בית הדין העליון מרוחקת מזו של הערכאה הדיונית.
20. עצם העובדה שדייני בית הדין המשמעותי נחלקו בדעותיהם משמיעה שהחלטה שהתקבלה אינה בלתי סבירה בעליל. שהרי לפחות בעיני אחד הדיינים החלטה בדבר קיום משחק חוזר היא החלטה סבירה.

גישת בית הדין המשמעותי מוצדקת

21. שיקולי בית הדין המשמעותי מוצדקים לגופם. מדובר בהתרחשות חריגה ביותר, מפתיעה בעצם התהוותה, שהעמידה את השחקנים בסיכון מוחשי וממשי לפגיעה כתוצאה ממתקפת טילים. נסיבות כאלה בלי ספק עשויות היו להפוך את המשך המשחק למהלך שמתנהל מתוך חרדה ואימה של המשתתפים בו ומשום כך לחסר כל ערך ספורטיבי.
22. קשה להעלות על הדעת מקרה מתאים יותר להיחשב כנסיבות יוצאות דופן שמצדיקות סטייה מברירת המחדל של "הפסד טכני".
23. בית הדין מוצדק בהיסמכו על פסק הדין של בית הדין העליון בערעור 12/21. הנסיבות האובייקטיביות שם קלות לאין שיעור מאלה שהתבררו במקרה דנן. ומה שם ראה בית הדין העליון להורות על קיום משחק חוזר בעניין דנן, מקל וחומר.

התייחסות תל אביב והמנהלת

24. תל אביב והמנהלת הגישו תגובות מלאות וממצות. כיון שלעיקר הערעור אין הן מוסיפות על טיעוני התובע נסתפק בהדגשות מעטות.
25. תל אביב הרחיבה אמרים בעניין תקינות הפסק המשמעותי שנקבע על פי מנגנון שבמקרה של חילוקי דעות בין הדיינים מתקיימת "הנחה" שגישת הדיין ה"מקל" עדיפה על זו של "המחמיר". אין למנגנון זה זכר בתקנוני האיגוד.
26. זה ועוד זה החלטת בית הדין בעניין המשחק החוזר אינה מנומקת כל עיקר. אף זה פגם שמעמיד בספק את תקינות ההחלטה.
27. תל אביב סיכמה טענותיה כך: "ברור לכל כי אין מדובר במקרה שבו המשחק לא יכול היה להתחדש, אלא במקרה שבו המשחק לא חודש אך ורק משום שהפועל ירושלים בחרה, בניגוד להוראות השופטים ובניגוד למתווה שאושר על ידי הגורמים המוסמכים, שלא לשוב למגרש. בית הדין המשמעותי קבע זאת במפורש, הרשיע את הפועל ירושלים בדיון, ואף עמד על כך שהתוצאה התקנונית היא הפסד טכני - אלא שלבסוף סטה מן הכלל הקבוע בתקנון, ללא הנמקה מספקת, ללא הצבעה על "נסיבות מיוחדות" של ממש, ותוך פגיעה קשה ישירה בהפועל תל אביב, בהישגיה הספורטיביים, בוודאות התחרותית ובמקצוענותו של הענף כולו"

איגוד הכדורסל הישראלי בית הדין העליון

28. מתוך מסמך הטיעונים של המנהלת אנו רואים להצביע על שלושה אלה :
- (א) המנהלת נערכה מבעוד מועד למצב שיצריך קיום משחקי כדורסל תחת מגבלות הנחיות פיקוד העורף. ביום 31.3.2026 הוצא נוהל מפורט שבו הושם דגש על קיום משחקים בהתאמה להנחיות פיקוד העורף. נוהל זה הועבר שוב לעיון הקבוצות שבועות מעטים לפני שקיים המשחק דן.
- (ב) במשחק הנדון נכח מנכ"ל המנהלת. כעשר דקות לאחר הפסקת המשחק, כונסו מאמני הקבוצות, השופטים, מנכ"ל המנהלת וגורמים אחרים. בדיון הזה הובהר שהמשחק יחודש (לאחר "חימום") עם קבלת אישור פיקוד העורף. הייתה לכך הסכמה כללית. המאמנים הונחו להעביר את המידע לשחקנים.
- (ג) המנהלת מתארת את ההשלכות הרוחביות הקשות שעלולות לנבוע ממצב שמקנה תמיכה להחלטות והלכי נפש של שחקנים שמחליטים שלא לחדש משחק. מציאות כזאת היא מתכון בדוק לאנדרלמוסיה מוחלטת בהתנהלות המשחקים.

דיון ופסיקה

29. ערעור זה בדין יסודו. יסוד הדין בנימוקים השונים שהציג תובע האיגוד.
30. משקבע בית הדין המשמעותי באורח שאינו משתמע לשני פנים שירושלים אחראית באורח בלעדי להפסקת המשחק, הרשיע אותה וגזר את דינה, היה עליו לקבוע הפסד טכני לירושלים בהתאם להוראת סעיף 22 של תקנון המשמעת.
31. אכן לדיינים מוקנית, מכוח התקנון, רשות להמיר, "בנסיבות מיוחדות שיירשמו" את קביעת ההפסד בקביעה שיערך משחק חוזר. אולם פשוט וברור הדבר שהחלטה כזאת צריכה להיות מעוגנת בנסיבות מאד יוצאות דופן שלקבוצות המעורבות אין ולא הייתה יכולה להיות בהן שליטה. העניין דן אינו עולה בקנה אחד עם נסיבות חריגות מצדיקות.
32. בהוויית הזמן הזה (ואולי לא רק בזמן הזה) קיום משחק תחת מגבלות של פיקוד העורף אינו נסיבה חריגה. הקבוצות הונחו להיערך לכך וממה שהתרחש במהלך ההפסקה נראה שהן היו מוכנות לדבר ולא העלו שום הסתייגות לקיום המשחק ואף לא לחידושו בתנאים שאושרו בידי פיקוד העורף.
33. במצב דברים זה אין להלום שבית הדין יקנה משקל ומשמעות להלוך נפש של שחקנים, יהא מספרם אשר יהא. אי כיבוד האישור האובייקטיבי שניתן להמשך המשחק בידי ירושלים, שימש בסיס להרשעתה. היינו הך צריך היה להתקיים גם לעניין ההפסד הטכני.
34. פסק הדין של בית הדין העליון בערעור 12/21 אינו "הלכה תקדימית" ככלל ואין בו בסיס להשוואה למקרה הפרטי הנוכחי. הבדלי הנסיבות בין הכא להתם הוסברו היטב בטיעוני התובע.
35. אין ממש בטענת ירושלים שמבקשת להציב מחסום של מניעות מפני השגה של התובע על עמדתו הוא בבית הדין המשמעת. התובע נהג כהלכה בכך שהבהיר לבית הדין את

איגוד הכדורסל הישראלי בית הדין העליון

מחויבותו לקביעת הפסד טכני ואת הרשות שיש לדיינים לשיקול החלטה אחרת בהתקיים נסיבות חריגות. הבהרת הדין לא באה בגדר נקיטת עמדה כלשהי ואף לא בגדר הותרת העניין לשיקול דעת הדיינים. שיקול דעת כזה ממילא נתון בידי הדיינים. אילו חפץ התובע להשמיע באוזני הדיינים שהוא עצמו מתחבט בשאלה הנדונה היה עושה כן במפורש.

36. לא ידענו מהיכן שואבת ירושלים את השקפתה שבית דין זה, כערכאת ערעור אינו מוסמך להתערב בשיקול דעת דייני הערכאה הראשונה. אדרבא, לבית הדין העליון מוקנית כל סמכות שנתונה בידי בית הדין למשמעת. בית הדין מוסמך להעביר תחת שבט ביקורתו את פסיקת בית הדין לרבות רכיבים שמשקפים את שיקול הדעת של הדיינים (השווה שיקול דעת בענייני ענישה, הפעלת עונשים מותנים, קביעת קלון וכל כיוצא באלה).

סוף דבר

37. נציין את המובן מאליו: תוצאת המשחק לא מוכרעת על-ידי בין דין זה. תוצאת המשחק הוכרעה על-ידי ירושלים שבחרה להתעלם מהחלטות שופטי המשחק ועשתה דין לעצמה. לא "השולחן הירוק" הכריע אלא דווקא נטשת "הפרקט".

38. מקיבוצם של דברים מתבקש שיש לקבל ערעור זה. ההחלטה בדבר משחק חזר בטלה ונקבע בזה "הפסד טכני" להפועל ירושלים.

ניתן היום כ"ו סיון, תשפ"ו (11 יוני, 2026)

השופט, פרופ' (בדימוס) עודד מודריק עו"ד עמנואל סלע עו"ד ד"ר אסף הראל

נשיא בית הדין חבר בית הדין חבר בית הדין